

Redacția, Administrația,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori neprimite nu se
primesc. — Mănușcrierile se
primesc.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrația în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Komrich
Schaler, Rudolf Moss, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Dumbrăv, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Ekman, Ernau, A. V.
București: Agence Havas, Bu-
cureștile de România; în Ham-
burg: Karovs & Lebnmann.
Prețul inserțiilor: o serie
parcă pe o coloană 3 ar. și
30 cr. tamburu pentru o publi-
care. Publicările mai dese după
tariful și învoială.
Reclame pe pagina 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 18)

"Gazeta" iese în săptămână di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oțioșile
postale din țară și din afară
și la ad. coștoșori.
Abonamentul pentru Brașov
administrației, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 oțagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 98.—Anul LX.

Brașov, Duminică 4 (16) Mai

1897.

Pe pragul unei jumătăți de veac.

Încă un an și se va împlini o jumătate de secol dela ziua cea măretă și în veci neuitată, când poporul român, redeșteptat la nouă viață națională, s'a declarat și s'a proclamat în marea adunare ținută la 3 (15) Mai în Blăși, pe „Câmpul Libertății“, ca națiune de sine stătătoare și egal îndreptățită cu celelalte națiuni conlocuțore.

Patru-deci și nouă de ani de muncă și de luptă a străbătut der națiunea noastră din acea zi, înscrisă cu litere de aur în istoria noastră, când Românul ajuns la conștiința drepturilor sale individuale omenești, ca și a drepturilor sale naționale, a cerut desființarea iobăgiei, precum și libertatea și independența sa națională.

Cum a muncit și cum a luptat poporul român în acest restimp, plin de mari întâmplări și schimbări în viața statelor și a popoarelor Europei?

La întrebarea această, istoria va fi chemată să dea răspunsul nepărtinitor. Noi însă, — cari în decursul celor 49 de ani, ce s'au prăvălit dela 3 (15) Mai 1848 în noianul vecinicii, am fost la acest diar cronicarii chemați a înregistra și lumina faptele săvârșite de mari și mici din sinul neamului nostru, — am adunat parte mare a materialului, pe temelul căruia istoria își va aduce sentința sa.

Dat ne este deci prin însă-și activitatea noastră și prin însă-și flamura, ce ne-a condus în luptele noastre zilnice 49 de ani, de-a dice un cuvânt acum, când cu toții trebuie să ne gândim, cum să putem serba mai demn aniversarea de-o jumătate de secol, de când neuitatul Simeon Bărnuțiu și-a rostit vorbirea sa în veci memorabilă, eșită din gândul și simțul poporului, prin care a apărât înaintea țerei, a tronului și a

lumei civilizate dreptul limbei și al naționalității.

Dacă vom arunca o privire asupra muncii, ce s'a prestat în intervalul acesta de câtră fiți cu carte ai națiunii, chemați a-i fi credincioși și vrednici conducători pe cărarea liberării și a progresului ei, cu bucurii și cu mândria națională putem să dicem, că acești cărturari și îndeosebi preoții și dascăli noștri au săvârșit o muncă mare și rodnică, care în timp scurt a făcut cu putință poporului nostru să-și acopere măcar o părtică din lipsele și neajunsurile trecutului său plin de vitregitate.

Dără trebuie să dicem de altă parte, că ródole muncii acesteia numai îmbelșugate nu au putut fi, când după o scurtă suridere a sóreului încălător și întăritor, vremile éráși s'au posomorit și din nou furtun peste furtuni mărute prin câte un orcan îngrozitor s'au deslănțuit în furia lor distrugătoare asupra agrilor abia sămănați.

Mult însă s'ar fi putut cruța și apăra de peire din ródole muncii cultivatorilor agrilor noștri naționali, dacă cei chemați a lupta cu puterea valurilor furioșe ale tempestăților ar fi fost întotdeauna la postul lor, cu priveghiare și pază, și dacă în momente de pericol ar fi fost întotdeauna cu inima la loc, Români bravi și statornici, cum i-au jurat să fiă Bărnuțiu cu ai săi pe „Câmpul Libertății“, unde înaintașii noștri au legat legătura frăției naționale, cu urarea și cu votul, ca ea să fiă legată pentru veci, spre fericirea și gloria națiunii române.

S'a muncit mult și s'ar fi putut munci și mai mult, ér în or-ice cas mai cu bun succes, dacă și lupta sta la înălțimea muncii, lupta pentru păzirea și apărrarea celor odată câștigate, pentru redobândirea celor pierdute și pentru câștigarea de nouă bunuri, cari să garanteze viața și viitorul național.

Când luptătorii vor ține pas cu progresul muncitorilor, cu alte cuvinte: când óstea lucrătoare și luptătoare va fi tot-odată și bine organizată și condusă, atunci nu vom mai avé să deplângem nouă pierderi, atunci éráși va răsări în mijlocul nostru sórele speranței în isbândă și cu el se va coborî în inimile noastre cu nouă putere încrederea în noi și în viitorul neamului nostru, — încredere, care a încheiat legătura frăției naționale acum 49 de ani.

Ca să se întempe astfel, ca luptele noastre să fiă la înălțimea muncii, ce gata suntem s'o aducem și în viitor pe altarul națiunii: trebuie să fiă ađi, în reamintirea zilei de 3 (15) Mai 1848, dorința cea mai fierbinte a fiă-cărui Român!

Sé se facă faptă această dorință cel puțin acum, când pășim cu toții pe pragul de-o jumătate de veac, ce ne desparte de acea zi glorioasă.

Dela sfințirea Episcopului Radu.

Blăși, Mai 1897.

În mijlocul unei serbări așa de importante ca cea a sfințirii Episcopului Lugosului, ce s'a săvârșit Duminică trecută, nu e mirare decât multe din amănunte își scapă din condei, vin a Vă comunica deci încă câte ceva din întâmplările zilei.

Escolența Sa Episcopul Mihail Pavel încă de Vineri noțtea (8 Mai) a sosit însoțit de preotul său din gremiu Gherca. Venerabilul Episcop, deși suferea încă în urma unei răceli, a călătorit în mânia vremii ploioșe la Blăși ca să ia parte la sfințire. La gară îl așteptau mai mulți domni, ér arhidiaconul Dr. Bunea l'a condus îndată la trăsura de gală a Metropolitului, care-l duse la oastele. Deși în 6 Septemvre a anului curent veneratul Episcop împlinește 70 de ani cu ajutorul lui D-zeu, — cu bucurii pot constata, că e în față bună și veselă. Dé-ei D-zeu viață lungă!

Monșiorele Franciso Xavier de Hornstein arhiepiscop latin de Bucuresci a so-

sit Sâmbătă cu trenul accelerat la 7 óre séra însoțit de vicarul general Mgr. Beauđ; l'au întâmpinat mulți preoți din gremiul de Blăși, cu arhidiaconul Dr. Bunea și Dr. V. Hossu în frunte (ceșt din urmă pe care l'a distins arhiepiscopul Radu cu brâu roșu, e directorul internatului de băeți „Vancea“). Arhiepiscopul Hornstein a intrat în Blăși într-o calésoá a Mitropoliei trasă de patru cai. Pe cale nu înostă de a privi în tóte părțile. Arhiepiscopul buourescean s'a uitat mult timp la câmpul libertății și la „pietră“ (oare însă durere acum e mai la malul Târnavei, acésta apă continuu își mută alvia între Veza și din sus de Blăși, așa încât mare parte a câmpului libertății e în pericol a fi spălat și distrus; cum se aude însă lucrările pentru regulare vor începe în curând).

Arhiepiscopul Hornstein e bărbat fórté simpatic, pórtá barbá lungurétá, e corpulent și plin de sănătate. Toastul său l'a ținut în limba franceză, prânđul de gală dat în castel de Metropolitul a produs mare însufleșire; e fórté cult și om de spirit. La servițiul solemn a celebrat de-a drépta Metropolitului din Blăși. Era im-impasant tablou: acești trei arhiepisci pe tronurile lor în presbiteriu încanjurați de marea asistență a preoților, ér Hornstein în ornatele sale apusene.

Sâmbătă după vecernia, la care a fost de față Arhiepiscopul Mihályi, Pavel și Radu, séra a fost convenire la „Univers“. Aici a sosit vestea, că Szabó dela Gherla nu póte veni, ér absența și-a scusat'o telegrafice anume „din cauza unor piedeci neprevădate(?)“.

Duminică dimineața procesiunea până la catedrală a fost fórté impasantă la tóte însă contribuiau mult și timpul frumos, rádele sórelui se resfrângeau asupra preoților încărunțiți; pèrul lor alb ca néua se parea că e din flóre de argint, ér pompóșele ornate bisericóșe, țesute cu sire de aur strălucéau în lumina sórelui, încót își rápeau vederile. Așa trecó procesiunea prin mijlocul grandóșei mulțimi a poporului între sunetele clopotelor dela tóte bisericile, bubuitul tréscúrilor, și între acordurile musiceii pompierilor.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Câțele lui Aubry.

Carcl, regele Franciei, luá de soțiiá o damá nu numai frumóșá, nobilá, dér și virtuoșá. Cât-va timp, párechea regalá tráia în înțelegere neturburatá. În curénd însă a trebuit să se convingá, că în lumea asta nevinováția nu te scutesce tot-ódeuna în contra ticáloșiiilor și că calumnia blăstémată se ridicá până la starea cea mai înaltá.

Un nobil, cu numele Macaire, care era oficer în garda regalá, îndrâșni a se face nevrednic de onórea și încrederea domnului său, mâr-turisindu-și reginei iubirea sa pécá-tóșá. Singurul răspuns i-a fost o căutăturá mánioșá, pentru-cá, din compátimire, nobila femeii nu l'a acusat pentru fárádelegea lui. Ne-mulțumitorul viclen însă, de aici înainte, neínterup se cugeta, cum să-și verse asupra reginei ura, care luase locul iubirei sale neiertate.

Scopul și-l'a ajuns ușor. Cu viclenia și réutate i-a succes a face pe rege să credá, că regina l'a trădat, astfel că Carol dus în ráțácare de márturii mincinóșe, și nesciind ce face de mânia, o condamnă la mórte pe rog.

Atunci regina nefericitá se aruncá la piciórele soțului ei și, nefiind în stare să dobândéscá dreptate, îl rugá de gráțiá, nu atât pentru dênșá, cât mai vértos pentru copilul, cu care voia să-i dárúescá pe améndoi bunétatea Provedinței. Cei doi-spre-dece fruntași (pair-i) și toți nobilii Franciei, se unirá cu rugámintile ei, aducénd de motiv, că ar fi o rușine pentru tótá țera, făcéndu-o să sufere o mórte așa de rușinóșá. În urma acésta regele se domoli într'atáta, că pedépsa o schimbá în exilare. O lásá se plece fără pázitori séu alttel de tovaráși, însărcinând numai pe un singur cavaler tînér, Aubry de Montelidier, să însoțéscá pe nefericita până la marginea împéráției.

Aubry împlinei porunca în mod cavaleresc. Din respect față de sta-

rea deplorabilá a reginei, nu luá cu sine nici pe unul din aprođii săi, ci numai pe credinciosul său cáne de vênat, care nici-odată nu se depărta de lângá el.

Tácúť și plin de respect cálára el pe lângá femeia ce mergea plângénd. Pe cale nu i-a întâlnit niméní. Astfel ajunserá la un ríu într'o pádure singuraticá.

Aici se scoborírá améndoi se bea apă, când de-odată, din tufiș unde era ascuns, náválesce asupra lor un cáláreț ínarmat. Era Macaire, care spera acum să-și stémpere poita-i miserabilá. Cu máná asprá apucá pe regina, spáriatá de mórte, și s'ar fi dus cu ea cu tot, dacă Aubry, din datoria de cavaler nu ar fi páșit cu curaj în apărrarea ei.

Trádatóorul se véđú silit a lásá pe reginá și scóțindu-și sabia, turbat se aruncá asupra apărrătorului ei. Acesta se aștepta la atac. Sábiile se lovirá puternic.

La întâiul sunet de sábii, regina, care abia își reveni în fire, se aruncá pe calul din apropiare și fugi

în punerea capului, lásând fréu liber calului, până a eșit cu totul din pádure. De aici a trebuit să cáléto-réscá singurá-singuricá, pentru-cá Aubry nu merse după dênșá și ea nu putea să întârdie, decât dorea să scape de sórtea înfricoșată d'a cádé fără scut în mánile cruntului ei duș-man. Cerul a ascultat ferbintea ei rugáminte și o conduse între ómení binevoitori, cari o primirá prietinesce, și dup'aceea o trimiserá să-și facá drumul mai departe. În sfírșit ajunse în Roma, unde se puse sub scutul sântului Párinte.

Mult timp a trebuit să trecá, până ce Regina a putut să afe, ce i-s'a întâmplat tînérului cavaler, pe care când se lupta pentru onórea ei, îl lásase în întunerecul pádurei. Lupta fusesse cruntá, dér scurtá. Aubry și-a învêrtit sabia îndémánatic și cu vitejiá. Contrarul său însă, ínarmat mai bine, se aruncá furios asupra lui... piciorul lui Aubry alunecá pe o rádeciná și cáđú lângá trupina unui stejar bétrán ce era crepat de fulger. Înainte de a se

A fost solemn momentul când arhierul Radu îmbrăcat în ornatul episcopesc după „Sfintele Dumneșule“ din ușa altarului cea principală *prima oră* a dat poporului binecuvântare între sunetul clopotelor și urările publicului, afară bubuiau trăsourile, er strălucit cor, cel de 180 de persoane al d-lui profesor Iac. Mureșianu cântă puternic „vrednic este“.

E bun, blând și sincer poporul român din a cărui sîn voința și puterea lui Dumneșeu și a omenilor l'a ridicat pe Dimitrie Radu la această mare și frumoasă poziție, și așa sincer mărturisim, că multe bune așteptăm dela el. Credem și sperăm, că Radu va fi un arhieru de toți ai săi stimat și iubit.

Observ aicof, că între telegramele de felicitare, cari vre-o 90 la număr i-au sosit episcopului Radu din Roma, Viena, Pesta, Clușiu, Iași, der cu deosebire din Bucuresof, unde a petrecut timp mai mult, bărbăți și familii din cercuri de cele mai de frunte ale societății din țară și-au exprimat sentimentele lor de simpatie în termenii cei mai călduroși.

N'am putut îndestul admira *corul* d lui profesor Iacob Mureșianu. Are acest artist distins al nostru câteva piese musicale, cari ar puté face onóre ori-cărei națiuni din apus.

Am audít și balada musicală „Mă-năstirea de Argeș“ a lui Mureșianu. Acestă strălucită compoziție te răpește în adevăratul sens al cuvântului și tot acordul te transpune în sferile mai înalte ideale.

Dar' noua compoziție a lui Mureșianu „Carii pe Cheruvimi“ apoi pricésna „Ochiul“ cu cari a debutat la serviciul solemn în catedrală, au óre păreche la noi? De present lucră éráși la o mare operă. Artistul însé e de tot disoret și cu greu ne-a cules ca din partea ce e deja gata să ascultăm mai mulți la pian.

Eri în catedrală d-l Mureșian a dirijat 3 coruri: cel de băieți, al teologilor și cel mare mixt, cu totul la 200 persoane.

Banchete au fost în castelul metropolitan, în refectoriul internatului de băieți, la internatul de fetițe, și masă pentru popor (cu un butoi de vin 75 de ferii).

Tinerimea din Blaj ca și de altă-dată și acum s'a îngrijit ca petrecerea cu dans ce o-a arangeat aseră în Hotel „Univers“ să succedă pe deplin. A și luat parte la petrecere o societate frumoasă, dame multe și frumoșe din depărtări mari. Toți au dus cu sine suvenirile cele mai plăcute.

a. b.

Plecarea din Blășiu.

Blășiu, 2 (14) Mai 1897.

Ilustritatea Sa Dr. Demetriu Radu, astăzi a părăsit Blășiu pentru a merge la Lugosi, ca Duminecă în 16 Mai să fi

instalat în noul său post de episcop al celei diecese.

Acest arhieru, care nici în frumosul său discurs, ținut cu ocaziunea consacării, nu și-a uitat, că a eșit din sînul poporului, căruia i-a promis ajutorul și scutul său, credem, că va fi un dar dela Provedința divină pentru diecesa gr. cat. a Lugosiului. În timpul de față, când legile politice bisericesti încep a corupe moralitatea și în sînul poporului românesc, când societatea tinde să se scotă de sub influința binefăcătoare a bisericeii, când aprópe peste tot locul demoralizarea progresază cu pași repeși și cuvântul moralitate și Dumneșeu sunt nise concepte góle: fără îndoală, că un arhieru cu oconștiințele și pătunderea episcopului Radu póte face nespuse de mult bine în ori-ce diecesă.

Poporul român este apăsât politicesc, acel popor, care aprópe de 2000 de ani cu sángele și avutul său a contribuit la înălțarea patriei comune. Politica dominantă tinde să-l despóie de cel mai scump tesaur: de limba și naționalitatea sa, și cu tóte acestea vedem, că acest popor apăsât de seculi pare a fi împăcat și cu această sórte a sa. La ce să atribuim óre acesta? Trebuie să căutăm cauza mare parte în împrejurarea, că el nu este destul de luminat, nu are școale, séu și deoă are, acestea nu sunt la înălțimea, ce-o pretinde timpurile nóstre. Étă aicof un bogat teren de activitate și în momentul, când noul episcop al Lugosiului părăsesse Blășiu pentru a merge la Lugosi, ea să începă păstoria aceea diecese, i legăm de inimă, ca din tóte puterile să se îngrijéscă de luminarea poporului, din sînul cărui a eșit.

Noul episcop a câștigat simpatia și iubirea Blăjenilor. Acesta a dovedit-o și numărul imens al acolora, cari și-au ținut de datorință — deși timpul era cam nefavorabil — a petrece pe Ilustritatea Sa până la gară cu ocaziunea plecării. Încă cu mult înainte de sosirea trenului la gară, sosiră teologii în frunte cu profesorii de teologie, studențimea în frunte cu profesorii săi, apoi multime de dame și domni. Întreg peronul și sălile de așteptare erau pline de public, care aștepta să mai salute odată pe episcopul Radu înainte de-a pleca la Lugosi.

Nu peste mult sosi și episcopul, însoțit de I. P. S. S. Metropolitanul Victor. Multimea îi primi cu strigăte de „să trăéscă“, ce nu mai voiau să înceteze. Ajungând arhieru pe peron, episcopul Radu, îndreptându-se mai întâi către Metropolitanul Victor, prin cuvinte alese îi mulțami pentru tóte povețele, ce i le-a dat, pentru a-i usura sarcina, ce-l aștepta. Luându-și rămas bun, s'a îmbrășișat și sărutat, apoi, adresându-se către publicul present, își luă rămas bun și dela acesta. Strigăte de „să trăéscă“ au urmat cuvintelor episcopului Radu. Discursul de adio al episcopului pe toți i-a mișcat. Și cu ocaziunea această s'a

dovedit a fi un orator eminent, care face cinste bisericeii nóstre.

Ajungând trenul în gară, episcopul mai mulțami odată Metropolitanului Victor și celor present, apoi s'a urcat în tren. Între strigăte de „să trăéscă“ se puse trenul în mișcare, ducând pe episcopul Lugosiului, de care atâtea speranțe sunt legate.

Pe Ilustr. Sa îl însoțesc până la Lugosi: Dr. Bunea, secr. metr., Dr. Smigelski, Dr. Hossu prof. de teologie și A. C. Domaș, comptabil. Până la Teiuș îl mai însoțesc multime de fruntași din Blășiu. Până la Lugosi i se vor face mari ovățiuți.

Dumneșeu să-l ducă în pace!

V.

Reuniuni învățătorești în Archidieceza Blășiuului.

Protopopiatul Biei, 10 Mai 1897.

On. D-le Redactor! Un act de mare importanță pentru progresul nostru național și-a luat începutul acum în zilele din urmă: vorbesc despre înființarea „Reuniunii de învățători din Archidieceza gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș“.

Cu viu interes și cu mare însuflețire au primit toți învățătorii scirea despre înființarea sus amintitei Reuniuni. Sunt cunoscute greutățile, cu cari s'a înființat câte-o Reuniune icf-colo; multe încercări au fost zădarnice, altele nu au primit aprobarea guvernului. O încercare s'a făcut în comitetul nostru pentru înființarea unei Reuniuni comitatense, der fără succes, încă în Decembrie anul trecut. Causa mai este, că unii primiau apelurile cu o indolență condamnabilă.

Der acum Prea Ven. Consistor din Blășiu o luat în mâna Sa înființarea Reuniunii și intruparea ei, și fórté bine a făcut.

După-ce Prea Veneratul Consistor a luptat până acolo, că a putut exopera aprobarea statutelor înființării reuniunii, a și luat măsurile necesare, ca acea cât mai în grabă să începă activitatea.

Centrul reuniunii este în Blășiu, ér protopopiatele forméză tot atâtea despărțeminte. Adunarea generală constituantă se va ține în ziua a 3-a de Rosalii în Blășiu (15 Iunie n. c.)

Fiindcă despărțemintele trebuiesc a fi constituite înaintea adunării generale, în urma ordinațiunei Magnificului D-n Gavrilă Pop, canonic metropolitan și inspector școlastic archidieceșan, de dto 12 Aprilie n. c. Nr. 88 adresată către tóte oficiile protopopesce, au și ținut cele mai multe despărțeminte adunările lor constituante, ca așa conform sus amintitei ordinațiuni, procesele verbale ale despărțemintelor, cel mai târziu până la 15 I. c., să fiă înaintate Prea Ven. Consistor metropolitan.

Vé rog, D-le Redactor, să-mi dați voiđ a Vé comunica rezultatul adunării constituante din tractul Biei, ce a avut loc în *Căpâlna-inferioră* la 5 Mai n. c. (ziua S. George.)

Cu mulțumire mărturisesc, că deși pe un timp de tot neplăcut — tótă ziua a plouat — și cu tótă greutatea drumurilor puțin practicabile, în ziua amintită s'au adunat 14 învățători lipsind numai unul din întreg tractul.

D-l Adm. protopopesce al Biei, Ioan Horșia, prin o vorbire acomodată și fórté bine simțită, a arătat însemnătatea și scopul conferinței, meritele și lupta neobosită a Escelenței Sale Dr. Victor Mihályi, prea bunul nostru Metropolitan, pentru a dobândi aprobarea statutelor. La amintirea numelui Escelenței Sale, toți cei de față au erupt în puternice strigăte de: „Să trăéscă!“

Indemnând mai departe pe cei de față a-și alege funcționari demni, cari să-i pótă reprezenta cu tótă încrederea și să le conducă cu zel reuniunea, între entusiaste strigăte de „trăéscă“, declară ședința de deschisă.

După alegerea unui notar ad hoc, lasă acestuia, ca să citéscă ordinațiunea, în care se arată însemnătatea conferinței. După aceea prin votare secretă au fost aleși funcționari câte unul: Președinte: T. Pânăzanu, învăț. în Bia; Cassar N. Tutelca, inv. în Taun; bibliotecar: Ioan Poșta, inv. în Feisa; ca delegat în comitetul central al Reuniunii archidieceșane a fost ales tot Romul Rusu, inv. în Bia; și ca delegați la adunarea generală din Blășiu: Ioan Frățilă, inv. în Făget și Ger. Mărgineanu, inv. în S. Miclăuș.

Rezultatul defacerii buletinelor a fost strict examinat de 2 membri de încredere, și enunțarea aceluia a fost primită cu aprobări vii.

În urmă M. On. D-n Ioan Horșia, mulțumind învățătorilor present pentru viu interes și pentru serioșitatea, cu care s'au constituit, declară ședința de închisă, la ce i-a răspuns în puține cuvinte nou alesul Președinte T. Pânăzan, invitând pe membrii a striga un „să trăéscă“ pentru Escelența Sa și mulțumesc d-lui Președinte în numele colegilor săi pentru zelul, ce-l manifestéză tot-déuna față de corpul învățătoreșc.

Acum numai aceea o dorim, ca să se începă odată activitatea. Multe rele se curată prin reuniune, și tuturor le e îndreptată atențiunea asupra ei. De ce cerul, ca róde bune să culégă tot poporul din această.

La 15 I. c. se încep esamenele în tractul nostru. Cu bunăvoința M. O. Redacțiunii voiđ publica în colónele mult prețuitei „Gazeta“ rezultatul acolora.

„Dela Tărnava“.

puté ridica éráși, lașul Macaire îl atacă furios. O lovitură turbată, și încă una, și nobilul tiner zăcea fără mișcare, ér sângele din inimă i-se scurgea prin răni și colorea și mai roșu frunzele roșietice de tómnă.

Ucigașul își șterse iute sabia. Ucifului abea îndrăsnit să i-se uite în față; cu trică căută împrejur, óre nu l'a văđut vre-un ochiú omenesc, cadavrul l'a tirit după-aceea într'un șanț nu tare afund din apropiare și pe jumătate îl acoperi cu frunze uscate. După acestea se urcă pe cal și sbură iute către Paris, lăsând cadavrul lui Aubry pradă lupilor și corbilor.

Când lupii tăbăriră într'aceea la pradă, afară că uciful nu este cu totul tot părăsit. Credinciosul lui căne veghia lângă cadavru, acufi luptându-se curajos în contra cetei flămende și alungându-i înderépt, acufi aședându-se pe pieptul stăpănului său mort, ca să-l lingă ranele și prin urletele-i triste și tânguitoare să atragă pe trecători într'ajutor. Der numai puțin ómeni umblau

pe drumul acesta singuratic, și bietul căne veghia ziua-noptea, până când era aprópe să móră de fóme.

Înt'r-una din zile regele era la masă, când, étă, un căne de vênat, mare, slăbit numai schelet, acoperit cu sânge și noroiú, sare în sală. Habar n'avú de cei de față, luă de pe masă o pâne întregă, și iute, cum a venit, s'a făcut nevêđut, înainte de a-i veni cui-va în minte să-l opréscă. Nimeni nu scia al cui e, și de unde a venit.

Tot aceeași se întâmplă și a doua zi. Cănele năvăli în fața regelui, luă éráși o pâne în gură și se cam mai duse.

De astă-dată însă, câți-va inși recunoscură cănele, că este al lui Aubry, fruntașii (pair-ii) și cavalerii se întrebau unii pe alții, că óre ce însemnă această întâmplare curioasă? Regele porunci să se bage bine de semnă, când va veni animalul éráși, să se închidă iute porțile, ca să nu mai pótă scăpa.

În adevér a treia zi, cănele vine éráși. Acum însă gudurându-se și gemend se alipi la picioarele regelui, ca și când ar vrea să-l róge de ceva. Carol, fórté mirat, ordonă suitei întregi să incalece pe cai și să mérégă după căne, ca să afle cauza purtării lui ciudate. Animalul înțelept, cum věđu pregătirile de plecare, se arăta de tot vesel. Lătrând tare, sărind în sus, și trăgând cu dinții de haina regelui, se părea că vrea să dică: veniți numai după mine!

Fiind toți gata, cănele începú să fugă din tóte puterile, se întorcea însă mai de multe-ori înderépt. ca și când ar vré să se încredințeze, deoă convoiul merge după el, și-l conduse drept la pădure și dealungul prin poene, până la locul, unde se afla ucis Aubry. Jur împrejur se vedeau urme de o luptă cerbicósă și de o furie sălbatecă a lupilor alungați.

Acu steteră locului. Cănele mătură cu labele frunzișul subțire, ce acoperea cadavrul și descoperi fața

bine cunoscută a lui Aubry. Un strigăt de spaimă eși din piepturile tuturor și a regelui voce resună mai tare ca tóte, fiindcă, plin de mânia pentru fărădelegea întâmplată, cerea să scie, cine e vinovatul. Nimeni nu răspunde. Macaire însă se retrase înderéptul celorlalți, când věđu pe bietul căne că, tânguindu-se dureros, se aruncă asupra cadavrului și cécă îndesert să aducă prin gemetele sale pe mort la viéță. Înțeleptul dobitoc își ridică apoi capul și cu un urlet întins privi sus în fața regelui, ca și cum l'ar ruga să facă dreptate.

Cu fața încruntată spuse regele, că de se va găsi ucigașul, cu mórte plină de torturi va trebui să móră.

De-odată cănele zăresce în cercul suitei pe Macaire, care cât poté se îndesa între cei din urmă. Mă-rând sălbatic și cu o săritură puternică, nobilul animal sări în gătul lui Macaire. Acesta, deși înarmat până 'n dinți, în conștiința vinovăției sale, îngălbenia věđend cu ochii.

Turda, 1 (13) Mai n. 1897.

În adunarea din 8 Mai n. a învățătorilor români gr. cat. din protopopiatul Turdei s'a constituit comitetul despărțământului viitoarei Reuniuni învățătorești din arhidieceasa Blașiului în următorul mod: Simion Poruțiu, învățător în Turda, ca președinte; George Tătar, învăț. în Mischiu, notar; Ioan Pestean, învăț. în Sând, cassar; Vasiliu Bêlu, învăț. în Petridul infer. bibliotecar.

Ca delegați pentru adunarea generală de constituire, ce se va ține la Blașiu a treia-zi de Rosalii pentru întreaga arhidieceasă, au fost aleși d-nii: Dimitrie Chicinaș învăț. în Micaș; Grigorie Sâmpăleanu învăț. în Tritul de sus, și Simion Lucaciu, învăț. în Ceanul mare.

Amor.

Din Bihor.

De pe Valea Bărcăului, 1 (13) Maiu 1897.

Förte adeseori auzim, că poporul român dela sare — fă din nepăsarea conducătorilor lui, fă din lipsa mijloacelor pentru traiul vieții, fă din răcoala și indiferențismă cătră progres, fă că se lesă amăgit de contrarii a tot ce este românesc, în multe părți nu-și mai susține școlile confesionale, oi cu gând, că nu va mai plăti învățătorului, se învoese, ba în multe locuri chiar el se rögă, că se l-se de școlă de stat,

Amară înșelațiune și tristă desamăgire!

Cu mare durere de inimă aduc la cunoștința celor, cari se interesează de cauza și sörtea Românului plugar, că o astfel de stare și-a luat locul și în părțile Bărcăului și ale Lunzii din comitatul Bihor. În aolele părți adevă ale acestui comitat în cari poporul român și de altfel vorbășe o limbă din cate atără schimonosită, folosindu-se în vorbirile lui de expresiuni și cuvinte ungurești, ca de esemalu: „am vegăzitu“ (am isprăvit), „am veltăzitu“ (am păcătuț greșit), „am tălălu“ (flat, din „talăltam“), „chiralău“ (păzitorul țarinilor, din Kerülö, „cismadău“ (călcunat, din esizmadia), „irnoc“ (scriitor), „adezes“ (citațiune), „vigzis“ (judecata, din végzés), „törvenysich“ (tribunal, din törvényesék), „serenciu“ (norocire, noroc, din szerecese) și alte multe legion la număr.

Causa, că acest popor în multe locuri nu mai vră să-și țină școlă sa română, în mare parte sunt Jidani, cari trăind în mijlocul lui nu numai, că-l storo toomai ca nisece lipitori, dër îl mai și amăgesc ca să-și oăra școlă de stat, făcându-l să credă, că învățătorului de stat n'are să-i plătescă decât 5 cr. după tot florinul de dere directă, același sfat îl dau de altă parte și dirigătorii unguri și renegați.

Spre dovedirea celor ce scriu însemn, că în comunele gr. or. Burzao, Sérbi, Ciuhoi și în comuna gr. cat. Spinuș, ađi nioi

urmă de școlă confesională nu mai este, oi pe ruinele școlilor noastre înflorește școlă de stat cu șovinismul ei unguresc, ér în comunele Cenaliș, Nădar, Gurbeș, Chinag, Seliște, Tria nu sunt învățători și așa aceste înocă stau la marginea prăpastiei.

La întrebarea, că pentru ce școlile comune sunt fără învățători, răspund, că n'avem de unde să luăm învățători, căci preparauđii de ađi, onöre esceptionilor nioi oă pășesc preste pragul preparandilor și se și angajează la școlile statului, că veđi bine acolo capătă plata mai regulat.

În Sársig (Sárszeg) cea mai bogată comună din părțile aesece, judele satului D. Fürös Pál cu partisanii lui au acusat preotul lor Ștefan Cresniac, care tot-odată e și protopop districtual la fisolgăbiruul din Margita, cerend investigația contra densusului, căci după cum dize, el și partisanii lui, preotul, fără scirea și invoiala lor a ridicat salariul învățătorilor la minimul de 300 fl., că-i deei Daco-Român și nutresce simțemintele contrare ideii de stat maghiar, făcendu-le pedecă ca să nu-și capete școlă de stat.

Acest destrăbălat a învățat 6 clase gimnasiale în Beiaș, prin urmare ar trebui să vada mai incolo de vârful nărilor, dër de dragul, oă să potă rămâne la cărma satului, cu apucături mincinoșe și lingușiri păcătoșe, prin înființarea unei școle de stat ar vră să-și câștige „merite“ pentru a se susține în acest post. Förte nimerit l'a apostrofat vrednicul plugar trei clase gimnasiale, Florian Sabău, înainte fisolgăbiruului Morvay, dicensu-i: d-ta te förte potrivesci dobitoocului aeluala, care de jumătate e magar, ér de jumătate cal.

Jupăne biru, până ce în Sársig vor fi ómenț de sēma lui F. Sabău, dorul păcatelor d-tale nu s'a împlini, deoi de-acum încă îți pune pofta în ouă, căci și așa dinții ți-au strepedit deja.

După ce apucăturile mărșave ale contrariilor noștri sunt în stare a despoia poporul acesta de încrederea, ce ar trebui să o aibă în preoții sēt, cari numai bine îi voese, inteligența noastră mireră și mai ales advocații români din Oradea-mare și Margita și-ar pută ține de-o sfântă și națională datorință a-le întinde acestora mână de ajutor, căci bucurându-se fiă-care dintre dēnșii de-un mare număr de clienți între plugarii satelor acestora, pe lângă altele, i-ar pută sfătui pe aceștia, oă să-și susțină școlile și să nu se dea de bună voia victime prădănicului șovinism unguresc.

Sentinela Bărcăului și a Lunzii.

Rēsboiul turco-grecesc.

Sunt câte-va dize, de când marile puteri — după-ce guvernul Greciei a declarat, că retrage trupele grecesci din Creta, că recunoșce autonomia, ce i-au dat'o puterile sub su-

zeranitatea Turciei, și că va respecta sfaturile puterilor — au primit să mijlocescă pacea între Turcia și Grecia.

Să n'țelege, că pentru ca să se potă face pace, trebuie să înceteze ostilitățile, adevă vērșarea de sânge și să se încheie mai întâiu un armistițiu până la încheierea tratărilor de pace.

Acest armistițiu, n'avem scire să se fi încheiat însă până în momentul de față, cauza trăgănării este de astă-dată Turcia, care vrea să mai câștige timp pentru ca să mai ocupe unele poziții și să-și potă crea astfel o liniă de demarcare favorabilă pentru armistițiu.

Ambasadorii puterilor dize, că nisuința acēsta a Pörtei e îndreptățită, căci Turcii, fiind victorioși, nu-i pot sili să-și curme operațiunile de-odată și să se oprască pe locurile cele mai grele din munți, ca pe acolo să trecă liniă de demarcare a armistițiului. Puterile au declarat, că nu pot sili pe Pörtă să-și sisteze în- dată operațiunile în munți, dër vor scuti pe cât să potă interesele Greciei.

Bate la ochi, că cu totă mijlocirea puterilor, Turcia tot mai face pregătiri militare. Dela Muratli a plecat un nou tren militar turcesc (al 38-lea). Până acuma s'au transportat 40 bataliōne de redifi. Se asigură, că Turcia vrea să-și creeze o poziția cât mai favorabilă și afară de despăgubire și de desființarea capitulațiilor, vrea să cēră și micșorarea flotei grecesci și ocuparea Tesaliei. Cercurile turcesci cred, că lucrurile încă nu s'au sfērșit și se tem de incurcătură anglo-rusesci din cauza Cretei, ori-că spereră chiar ceva-și din asemenea incurcătură.

De altă parte organul oficioș al ministeriului de esterne din Viena asigură, că se așteptă în cercurile diplomatice, că Sultanul să va învoi la tratărele de pace, ca Turcia să-și retragă trupele din Tessalia încă înainte de ce Grecia ar plăti totă despăgubirea de rēsboiū. Din Berlin se mai asigură, că Germania găsese îndreptățită pretensiunea Turciei la o despăgubire corēspondētore și deei nu va sprigini încercările ce le-ar face alte cabinete ca să răpescă Pörtei otomane fructele invingerii sale.

Despre situația în Creta se telegrafază „Corresp. pol.“ cu data de 13 Mai: Guvernul grecesc a trimis 7 corăbii de rēsboiū pentru de a aduce trupele grecesci din insula Creta. Acolo se mai află acum încă 2550 ómenț. Se dize, că toți

oficierii activi, grecesci, cari comandază cete de insurgenți, își vor depune omandele și se vor reîntörce în Atena. Colonelul Vassos rămâne în Atena.

De unde au luat Grecii banii pentru rēsboiū?

Tótă lumea se întrerbă de unde a luat guvernul grecesc banii pentru cheltuelile rēsboiului?

Întăiu, au fost în visteria Statului vre-o 15 miliōne de drahme, care au satisfăcut primele necesități. Tot restul s'a luat din banii strinși prin subscripțiuni publice și „Figaro“ e în măsură să dea rezultatul obținut până acum.

În Grecia însăși sumele cele mai considerabile au fost date de nisece Greci cari s'au îmbogățit în străinătate și s'au stabilit apoi din nou în patria lor; așa numai d-l Syngros a pus la dispoziția guvernului două miliōne.

Afară de acēsta, mai mulți funcționari au renunțat la lefurile lor, ér un număr mare de Greci au pus la dispoziția statului toți banii ce aveau.

Să trecem la coloniile grecesci din străinătate:

Cea din Marsilia are membrii förte bogați, cum sunt d-nii Zarifi, Zafropulo, Vagliano, Metaxa etc., care au dat fiă-care câte 150,000—200,000 de drahme, în total vre-o două miliōne.

Grecii stabiliți în Egipt au trimis sumele cele mai mari. Milionarul Averof a dat cincă miliōne, d-l Sinadino 200,000 de franci, d-nii Zervondaki, Salvago, Benaki, câte 150,000 de franci. Cotizațiile Grecilor din Egipt, dintre care cele mai mici au fost de 150,000 drahme, au atins până ađi cifra de dece miliōne.

Subscripțiile din Londra, Liverpool, Manchester, Birmingham, Triest, Livorno, etc. au produs sume considerabile. La Manchester subscripția a atins, în prima dī, numai printre Greci, suma de 750.000 franci. Guvernul elen a primit până acum din Anglia cincă miliōne. Și darurile continuă a curge.

Din Paris colonia grēcă a trimis aprōpe două miliōne.

În afară de sumele trimise pentru necesitățile rēsboiului, s'au deschis subscripții în favōrea răniților în Statele-Unite, în Anglia, Danemarca, Elveția, Italia și în alte țări. Nu se cunoșce încă totalul acestor daruri, dër trebuie să fiă considerabil.

SCRILE ĐILEI.

— 3 (15) Mai.

In interesul meseriașilor noștri. Afiam, că președintele Asociațiunei pentru sprigirea învățătoșilor și școlărilor români din Brașov, d-l N. P. Petrescu a avut ideia fericită de-a întruni dizele aceste pe meserieșii și industriașii români din Brașov la două conferențe, cu scop ca să se sfātu-

Înainte de a se fi putut Macaire ruga, ori să-și scótă sabia, cănele l'ar fi sugrumat, deca n'ar fi grăbit în ajutor păzitorii și n'ar fi luat de pe el animalul turbat. Însă chiar și cu puteri unite abia fură în stare a împiedeca pe căne să nu se arunce din nou asupra urgisituului Macaire. Așa de sēlbatic se arăta cănele, încât mulți credeau, că a turbat de supărare.

Regele porunci, ca cadavrul lui Aubry să se transpörte la Paris și să se înmormenteze cu tóte onorurile. Cănele însoți tristul conduct și, după-ce se termină ceremonia, animalul credincios fú dus în curtea regală, unde i-se pregăti un loc de onöre, după cum se cuvine unui servitor credincios al stăpănului său.

Aici însă, prin purtarea lui ciudată, produse o mirare generală.

Blând și prietinos cătră fiă-cine, cum numai se zărea Macaire, animalul de-odată era cuprins de o furie turbată. Îl căuta din suita întrégă, și tot-deuna ar fi sărit asupra lui,

deca n'ar fi fost oprit de păzitorii. Deca Macaire încerca să se ascundă, cănele mergea după el și șgăria la ascundētore. Miserabilul l'ar fi străpuns bucuros cu sabia, mai marii curții însă nu l'au lăsat. Ei judecau că animalul trebuie să aibă motiv, de se pörtă în chipul acesta.

Soții lui Macaire începură a-l bănui. Șóptele lor ajunseră în fine și la urechile regelui.

Deore-ce în decursul timpului, ura cănelui în loc să scadă, creștea tot mai sēlbatică, mai turbată, Carol chiamă pe reütăciosul Macaire la sine și-l învinovăți, că el a comis atentatul rusinos cu stăpănul credinciosului animal. Macaire tăgădui cu cerbicoșă. Bănuela însă contra lui creșcū din dī în dī, așa că în sfērșit toți se feriau de el ca de un ucigaș.

Atunci Regele primi statul unuia din favoriții săi și porunci, ca Macaire și cănele să-și termine cērta în duel pe mörte și vieță.

Se spera, că în chipul acesta Cerul va descoperi adevărul.

Pe insula Notredame se construiesc barierele de lipsă. Regele numesce jurați experti și tótă curtea se adună ca să fiă martoră unei priveliști ne mai pomenite până aci.

Macaire apărū cu o măciucă scurtă, grósă.

Acum se slobozī cănele credincios asupra lui. Ager era ucigașul în apărarea sa și bucuros ar fi ucis pe bravul căne cu o singură lovitură de măciucă. Acesta însă ca o săgētă se aruncă asupra lui și încă, înainte de a ridica Macaire măciuca să lovescă, fū și trântit la pământ și apucat de gătlej, așa că acum zăcea fără nici o putere. Fără îndoelă, animalul furios l'ar fi sugrumat, deca ucigașul n'ar fi strigat din rēsputeri și deca cu voce, pe jumătate inădușită, nu s'ar fi declarat de invins și n'ar fi promis să-și mărturisească tótă vinovăția.

Atunci, numai decăt, se apropiară jurații dër numai cu mare greutate li-a succes a scóte colții credinciosului animal din grumazii mișelului Macaire. Ér acesta vedend

că fărădelegea lui nu mai potă rămâne taină, își mărturisī tótă vina, povestind nu numai cum a ucis pe Aubry, dër și cât de nerușinat a calumniat pe Regina nevinovată.

Cu fărădelegi așa grele, nu se mai aștepta la nici o grație. Regele îl condamnă să fiă ars de viu, care mörte înfricoșată o și suferi sub blăstemele mulțimei.

Pe cât numai a fost cu puțință, Regele se grăbi să îndrepte rēul cauzat de trădător. O solia a fost trimisă la Roma, ca pe Regina să o aducă înderept cu tóte onorurile. În cât priveșce cănele, Carol bucuros l'ar fi ținut pentru sine, dër animalul credincios n'a voit să lingă mâna unui nou stăpăn. Indată-ce ucigașul a fost executat, nobilul căne s'a dus la mormēntul lui Aubry și nu s'a mișcat de pe el, desprețuind ori-ce mănecare și beutura, până ce a murit. El a fost îngropat alătura cu stăpănului său. Numele despre credința lui trăesce încă, ér amintirea duelului curios între el și

Escă asupra intereselor lor, și să se facă toți pașii de lipsă pentru promovarea intereselor acestor meseriași și industriași, cari până acum nici nu se cunoscuseră unii pe alții. În conferința de-a doua s'a ales un comitet, compus din toate branșele, care să facă cele de lipsă. Comitetul acesta va ține mâne o ședință la orele 2 d. am.

Zidarii români din Brașov. În Brașov avem un număr însemnat de măestrii zidari și calfe de zidărie români, cari până acum n'au avut nici o societate, deși numărul lor poate să fie de vre-o 50. Acum aflăm cu bucurie, că între zidarii români s'a pornit o mișcare cu scopul de a-și inființa o societate proprie a lor, după chipul cum și-au inființat și cojocarii români din Brașov. În scopul acesta, zidarii noștri vor ține Dumineca viitoare în 11 (23) Mai la 4 ore după amiază o consultație confidențială în sala dela restaurațiunea Geist, la care sunt invitați a lua parte toți măestri și calfele zidarilor români din Brașov.

Catastrofa dela Paris. Pelerinajul la locul nenorocirii continuă, de și au trecut atâtea zile. Numai într-o zi au fost peste 300,000 de oameni, în str. Goujon. Poliția, pentru a micșora impresia durerii, construise un gard de scânduri, ca să ascundă vederii libere fioroasa priveliște. Dăr lumea se grămădea pe lângă gard și privea prin crăpătură și atât de mare a fost erl imbulzela, că poliția a trebuit să trimetă un detașament de gendarmi, ca să nu dea jos gardul. Multe persoane aduseră flori, buchete întregi pe cari le aruncau peste gard, cu intențiunea de a aduce un pios și mișcător omagiu celor pieriți. Printre cei veniți se aflau mai multe rude de ale victimelor, cari au cerut ca să le lase să intre înăuntru, pe locul Bazarului, ca să se rōge.

Subscripția deschisă de diarul „Figaro” în foloel aședămintelor, care trăiau pe urma „Bazarului de Caritate” aduce în fa-care zi sume aproape de necredut. În timp de trei zile acest diar a strins nu mai puțin de 582.000 franci. Printre cei mai mari subscriitorii e casa Rothschild, care a dat peste 140,000 franci, erl ambasadorul Germaniei, contele Munster a depus în numele Sveranului său suma de 10,000 franci oomitetului, care a organizat subscripția. Dintre subriitorii germani mai relevăm cassa de bancă Bleichröder cu 5000 franci și prințul Radziwil cu 1000 franci.

Ce să fiă? Ciobanul George Cârțan a fost alaltăerl pe la noi și s'a plâns de-o mare nedreptate, ce dăce, că i s'a făcut din partea autorităților administrative și judecătorești din comitatul Făgărașului. Ne spune adecă, că înainte cu vre-o două luni, fișcalul comitatens Micu cu judele Tibald și cu esecutorul Gyrfas au mers în comuna sa natală Oprea-Cârțișoră și i-au sec-

vestrat două pretensiuni, ce le avea: una la Ioan Cârțan de 98 fl. și alta la țeranul Comșa Budac de 175 fl. Cei 98 fl. mai târziu i-a și confiscat. George Cârțan ne asigură, că n'a avut nici o încurcătură, nici o datoriă către nimeni pentru care se se fi putut duce esecutiă contra lui, și deci se jălucesce, că i s'a făcut o mare nedreptate „fără soirea legii”. Ne spune c'a făcut arătare la vice-spanul din Făgăraș și la președintele camerei advocaților din Brașov. Ba dăce, că a fost chiar până la Viena în afacerea acēsta. Deorece nu ne putem închipui nici decum o esecutiune judecătorească fără de nici o cauză, așteptăm, ca luorul acesta să se lămurască din partea celor competenți, și decă nedreptate s'a comis, să i se dea satisfacțiă cuvenită celui păgubit.

La congregația comitatului Arad, ținută Lunia trecută, s'au infățișat membrii români în număr mai mare și au luat parte la desbateri. Propunerea de-a se vota un împrumut de 106,000 fl. pentru ridicarea de școle de stat în comitat, a fost viu combătută de membrii români M. Veliciu, protop. Turban și Dr. I. Suciu. Membrii români au combătut și adresa comitatului Zemplin privitoare la inființarea unei episcopii gr. cat. maghiare. Majoritatea jidano-maghiară însă a votat tot ce i s'a cerut.

Zăpadă. O telegramă din Fiume anunță, că în urma temperaturii reci, ce este de câte-va zile pe acolo, a început a ninge.

Concerte. Astă sēră, 15 Maiū, concert la otel „Europa”.

— Măne, Duminecă în 16 l. c. musica militară va concerta la villa Kertsch. Incepul la 7 și 1/2 ore sēra intrarea 20 or.

— Tot măne, în 16 l. c., capela orășenescă va da primul concert, decă timpul va fi favorabil, în grădina dela otel „Pomul verde”, er decă timpul va fi nefavorabil, concertul se va da în pavilionul de sticlă. Inoepul la 7 1/2 ore sēra. Intrarea 30 or.

La chirotonirea episcopului Radu. Multime de versiuni contra-dicētore s'au lătit prin diare despre partea, ce a luat-o arhiepiscopul latin din Bucuresci Monseniurul Hornstein, la chirotonirea episcopului Radu. Vēdurām, că foile din Bucuresci tōte au publicat un comunicat, după care arhiepiscopul latin de Bucuresci ar fi reprezentat Vaticanul la consacrarea episcopului Lugosului. În „Tribuna”, care și-a avut raportul său la Blășiu, ca și în alte foi, vedem dicēndu-se, că Msgr. Hornstein a asistat la sfințirea episcopului Radu numai ca atențiune față cu

acesta, care asemenea a asistat ca delegat la consacrarea de episcop a lui Hornstein în Elveția.

Tōte aceste versiuni sunt combătute de însa-și declararea solemnă, făcută de I. P. S. S. Metropolitanul în vorbirea sa ținută de pe tronul arhiepiscopesc, în care accentuază categoric, că și Escelelența Sa arhiepiscopul Bucuresci-lor a venit anume, ca cu Escelelența Sa episcopul greco-catolic de Oradea și cu Inalt Prea Sântia Sa „dimpreună să împlinescă chirotonia” părintelui Radu în episcop al Lugosului. Cad deci de sine tōte versiunile. amintite în fața acestei declarații.

Alta este întrebarea, decă participarea activă a unui arhieru romano-catolic la chirotonirea unui episcop român unit este ori nu o inovațiune. Noi nu scim să se fi mai pomenit așa ceva în biserica română unită.

Cu acēstă cestiune și cu consecențele ei posibile vor avé să se ocupe mai de aproape cei competenți.

ULTIME SCIRI.

Constantinopol, 14 Maiū. Turcii au ocupat și Domokos. În Epir Grecii continuă luptele.

Viena, 14 Maiū. Baronul Calice, ambasadorul Austriei, a cerut dela Pōrtă în numele tuturor ambasadorilor marilor puteri, imediata încetare a ostilităților, pentru ca să se pōtă incheia mai iute armistițiul și să se stabilască în liniște condițiunile păcii.

Pōrta a răspuns, că doresce mai întâi să fixeze condițiunile sale, între cari cea d'întăi este o despăgubire de rășoiū de opt milioane lire turcesci.

Grecia a declarat, că mai de grabă continuă rășoiul, decă să primască condițiuni ce nu se unesc cu onōrea sa.

Scrisōre dela un țeran.

Nădab, 1 Maiū v. 1897.

Stim. D-le Redactor! În primăvara acēsta Jidan Nusbau Lajos, arēndaș de regalii dela noi, a cumpērāt împreună cu un om din comună, — căruia numai spre cinste nu-i pōte fi, că s'a întovărășit cu un Jidan — peste 100 de purcei micl cu gând, că desprimăvērându-se să-i scōtă la islas (imaș) și să-i ție până ce vor fi mari, ca astfel după islazul întregului sat locuit numai de Români, arēndașul jidan să se îmbogățescă.

Desprimăvērându-se, au și mănāt la câmp purceii vre-o două zile, au fost însă opriți de antistia comunală, să nu-i mănē pe câmp, deore-ce arēndașul nu are islaz, er după purceii nu se plătesce porțiă. Vēdēnd acēsta omul, care s'a întovărășit cu Jidanul, s'a despărțit cu purceii de către Jidan și pe ai săi purceii și i-a mănāt erășl pe câmp, arēndașului însă nu-i era iertat să-i mănē.

Și-a cumpērāt deci arēndașul o grădină cu trifoi unde mănā purceii în tōtă ziua; în grădină însă nu le mergea bine și umbra Jidanul în ruptul capului să-și cumpere islaz în arēndă, omenii însă se feriau a-i da lui islaz. Și-a aflāt însă pe stăpānul casei, în care șede el cu chiriă, și acesta i-a vëndut islaz.

Vēdēnd omenii acēsta s'au gândit, cum ar pōtă să aducă o hotărēre spre a-l opri, și au hotărāt, ca să concheme comitetul comunal pe Marți după Pasci, ca să hotărēscă în trēba asta. Intronindu-se comitetul, mai ales la stărūnța următorilor, cari au lucrat mai mult în contra Jidanului, anume: Georgiu Crainic și Demetriu Muscan, căroră numai cinste le pōte fi, deorece până în vremea din urmă trăiau, cum s'ar dăce, ca cănele cu pisica; mai departe la îndemnul mult harnicului și nepismuitului nostru și mare Român Laurențiu Tōder, capelan și învățator, pe care îl iubesc poporul ca pe un adevērat preot; apoi Acsele Avramuș inv. emer. și a economilor Petru Craiu epitrop primar și Petru Drăgan cântăreț. Aceștia și cu ceilalți membri, cari însă numai cu votul au ajutat, au hotărāt, că tot omul, care are 1/4 sesiune, să pōtă ținē 12 purcei.

Arēndașul însă, neavēnd numai 1/3 parte dintr-o sesie de islaz, nu pōte ținē numai 6 din 80 de purcei căți are. Deci erășl a picat în cursă, dându-i-se termin de 14 zile, ca să facă ce va voi cu ceilalți purcei, căci din contră erășl il opresce de pe câmp.

La tōți omenii le pārea bine de o astfel de hotărēre, căci nu strica, decă Jidanului și fostului lui tovarăș, care și el nu pōte ținē numai 6 purcei din vre-o 30. Acēsta însă o pōte mulțami părintelui său, căci părintele său a vëndut islaz Jidanului, aducēnd pe omenl la turburare.

Până aci tot lucruri frumoșe, pornite în contra unei lipitōre de Jidan, v'am împărțășit. Acum sunt silit să las acēstă cale netedă și să apuc pe alta spinōsă. Anume: nefindu-i nimērii milă de Jidan, că ce să facă cu purceii, i s'a făcut însă milă de el bogatului om din comună Pavel Mercea, care are 2 sesiuni de pāmēt. Nu s'a rușinat acest ocrotitor al Jidanului de întreg satul, si a dīs, că ar trebui să-l lāsăm să-și pōtă mănā purceii pe câmp, că „și el e creștin, ca noi”.

ucigașul stăpānului său, s'a păstrat generațiunilor următore prin un tablou, care mult timp s'a putut vedē în sala castelului din Montargis.

(Din germană).

Moșul.

Poesii populare.

Frunză verde săcărea
Stricată-i inima mea
De s'ar afla cine-va
Să-mi toomescă inima
N'aș avé, ce eu i-așl da.

Eu în dél și badea'n vale
Busuioc mândru rēsare,
Busuioc moldovenesc
Puș'am gând să te iubesc,
Dér mi-a spus o ardeleană
Că te-a soris bade, cătană,
Nu mi-i ciudă că te-a soris
Mi-i ciudă, că nu mi-ai spus,
Să-ți pun merinde de-ajuns
Merinde bună, de-un ban
Să-ți fiă, bade, pe-un an,
Cernută prin sprāncele;
Framētată prin inele,
Și dospitā sub limbuță

Și cōptă la inimută,
Sē scii, că-i dela drăguță.

Am avut o mândră dragă,
O-am trimis la țera nēgră
Sē se facă om de trebă.
Atunci s'a face mândra om
Când s'o face salca pom
Și tājala cleombă verde
Nici atunci nu-i de-a crede,
Nici atunci și pān' atunci
Pān-o face ploplul nuc
Și sălcuța mere dulci.

Mēi, bādīto, rosmalin,
Plēcă te sē rup un fir!
Rupe, mândră, cât vei vrē
Trandafir din pana mea,
Tu vei rupe, el va cresce,
Stāi mândro și mai fetesce!

Bade, clop impetelat,
Multe inimi ai stricoat.
Tu te bați sē strioi și-a mea,
D'amea inimută-i bună
Nu se strică din o glumă.

Mureș, Mureș apă lată,
Ce vii așa turburată?

N'aduci lemne, nici butuci
Fără capuri de voinici.
La capētul apei mele
Se bat două taberi grele
De răgute tinerele,
Strigă Neamțul cătră ele:
Dați feciori, pe cum v'am spus
Nu cotați că doi-trei nu-s,
Dați, feciori, pe cum v'e chiamă
Nu cotați că trei picară.

Mătrăgună trei jireți
Drăguț ca al meu nu veți,
Pe el nu-i cămașă albă,
La gramați nāframă neagră
Numai gura lui mi-e dragă.
Ochii lui murițe negre
Murițe de pe rug verde
Rēu mē tem că mi-'oiū perde;
Că l'am mai pierdut odată
Și l'am aflāt la o fată;
Fata vrea ca să mi-l iēe
Dumneșeu sē nu i-l dēe,
L'am cotat și l'am aflāt
În mijlocul codrului
La curțița dorului
Unde stau porțiile 'nehise
Mândrele pe table scrise,
Prinde doru-a mē 'ntreba:

„Doră coți pe cine-va?
— „Cot pe cel cu pana verde
„Sus e Dumneșeu nu-l rebde,
„Că m'a 'nvēțat a iubi
„Și m'a lāsāt a dori,
„Și m'a 'nvēțat sērutată
„Și m'a lāsāt supērātă
„Sus e Dumneșeu și-l bată”.

Mare-i, meică, Mureșul,
Dér mai mare uritul,
Mureșu-i mare și mere
Dér uritul nu mai pierē,
Mureșul e mergētor
Dér uritu-i stătător,
Șede 'n dél pe piatra sēcă
Și tot strigă că se 'nēcă.

Du draoe mândrele mele
Și 'ngrădesce gard ou ele,
Dēcă-i gata de 'ngrădit
Le prinde la ogorit,
Dēcă-i gata de ogor
Le prinde la oșrul gol
Și cară gunoiū ou ele
Sē spue faptele mele
Care le-am făcut cu ele.

Culesse de Cdt.

Audiți, omenii bunii! Pavel Mercea a numit pe un Jidan, ai cărui protopărinți înainte cu asta cu 1897 de ani au răstignit pe Domnul Isus Christos, l'a numit în orba lui prostia, „creștin ca noi“. Păcat, că un astfel de om are foi românești la casa sa, căci le ține mai mult să învălească slăbina în ele, decât să învețe frumoșele învățăturii, ce ne dau ele!

Noi însă, bade Pavele, îți dăcem, că decă nu te-ai rușinat de noi, barem de străini îți fi rășine. — Până ce nu ai dat mâna cu Jidovul, erai cel mai bisericos om; de atunci cam părăsesc și casa lui Dumneșeu. Griješce, nu-ți uita de Dumneșeu și sfințele rugăciuni, bine știind, că rugăciunile nu înșelă pe om.

Erăși o veste îmbucurătoare:

Anume în sântele sârbători, cum nu s'a mai întâmplat altă-dată, arăndașul ședă și se odihnea, nu prea făcându-i nimenea prea mare îmbulzălă, pe când la cei doi comercianți români din comună erau prăvăliile țesute de lume, cumpărând marfa trebuincioasă dela ei, și nu dela Jidan.

Ca lupta începută în contra Jidanului să fiă și mai isbânditoare, ar trebui, ca preoții, ca adevărații părinți, să fie câte-o predică buremii, la vre-o 2—3 săptămâni, în care să arate calea la omenii, pe care ar trebui să pornim.

Adevăratul Român.

Cestiuni bisericesci.

Brașov (Tocile), 2 (14) Maiu 1897.

Dela sinodul parochial al bisericii rom. gr. or. a Sf. Treimi de pe Tocile în Brașov. — Duminea trecută, 27 Aprilie v. c. s'a ținut ședința ultimă a sinodului parochial rom. gr. or. dela biserica Sf. Treimi de pe Tocile, început la 16 (28) Martie c.

Intre obiectele mai principale puse la ordinea zilei au fost: raportul comisiunii pentru reviziunea rațioaciniilor bisericesci, alasă la 16 (28) Martie c., și alegerea epitropiei și comitetului parochial pe un nou period de 3 ani.

Din raportul comisiunii pentru reviziunea rațioaciniilor prezentat de raportorul său Nechita *Luculeț*, s'a constatat, că averea bisericii atât prin bunele economisări făcute de Epitropie, cât și prin contribuiri benevoale mai ales, a crescut în mod multămitor. În privința acasta, s'a primit și propunerea comisiunii, ca cei competenți să întrevină la Direcțiunea „Albinei“, unde sunt depuși banii Bisericii, să se dea acesteia, precum se practică și la alte institute de bani, cu 1% mai mult, ca la privați. De-asemena propunerea comisiunii privitor la votarea absolutivului Epitropiei pe periodul trecut s'a primit cu unanimitate.

În Epitropie au fost realesți d-nii: Ioan *Stinghie*, Ștefan *Chicomban* și Dragomir *Pulpaș*. Comitetul parochial a fost întregit prin membri noi, în locul celor ce au abdis său decedați.

De aci înainte, cestiunea școlii noastre merită mare atențiune. Școla întreținută de parochia noastră reclamă îmbunătățiri, cu atât mai vârtos, cu cât celelalte naționalități ce ne înconjoară se întrec a ne ocupa terenul creșterii naționale. Începutul s'a făcut cu cererea unui ajutor dela biserica Sf. Nicolae, carea înainte cu 100 ani forma aceeași parochia cu biserica de pe Tocile. Sperăm sfințit bun!

La fine, nu se pôte trece cu vederea deosebita măestria și tactul, cu care părintele Vasile Sfetea, președintele, a condus ședințele sinodului din est an. A dat și dă deosebite dovești de tact și destoinoia ca conducător al acestei parochii.

Un parochian.

Convocare.

În sensul art. XIV al statutelor, se convoca prin acasta *adunarea generală* a „Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelilor și sodalilor români din Brașov“, pe *Duminea 18/30 Maiu a. c.* orele 2 d. am. în sala de desen a școlilor medii.

Agendele:

1) Raportul comitetului despre lucră-

rile sale în decursul anului trecut. 2) Raportul cassei. 3) Alegerea comisiunii pentru înscrierea de membrii. 4) Referada comisiunii despre censurarea Raportului comitetului. 5) Alegerea comitetului pe un nou period de 3 ani. Fixarea bugetului pentru anul curent.

Brașov, 2/14 Maiu 1897.

N. P. Petrescu, m. p.
președinte.

La cestiunea cooperativilor bucovineni.

— Din Bucovina, Maiu 1897.

În doi numeri dela începutul acestui an (4 și 8) ai „Gazetei Transilvaniei“ am arătat, care ar fi după părerea mea, modalitățile, prin care s'ar pôte îmbunătăți sârtea cooperativilor bucovineni. La cele dișe în acei numeri, voi să mai adaug următoarele:

1) Fiă-care cooperativil și cantor să capete din sesia parochială — din cele 24 de fâlcii — cel dintâiu 3 fâlcii, cel de pe urmă una, ca astfel să se pôtă și ei ocupa cu cultivarea agriculturii, trecând de model înaintea parochienilor, eră pe de altă parte, ca să aibă și ei cu ce trăi. (Cantorilor să li-se mai dea și un titlu nou: „Secretarii parochiali“ și să se întrebunțeze în cancelaria parochială ca împreună ajutătorii, de 2-ori pe săptămână, la timp anumit, ca astfel să-și pôtă și ei după aceea căuta de trebile casnice. De voesc ei mai mult să stea într'ajutor păstorilor de suflete în cele ale biroului, bine, dără acasta să aterne dela bunăvoința lor. Școla cantorală ar trebui reorganizată și frecvențării ei recrutării de prin clasele inferioare ale gimnasiului, ca astfel să posadă și cantorii cultură mai superioară. Cred, că domnii cantorii vor și ține în privința acasta mai multe adunări generale în Siret ori Coțman.)

2) Decă cooperativil are sesia, atunci se dea el una falea cantorală, eră parochială din a sa una cooperativil, așa-dără trebuie unul să cedeze ceva altuia, ca și acest chip pacea și buna înțelegere dintre frații și servitorii bisericesci să nu se tulbure.

3) La împărțirea învățământului de religiune să cadă o treia (1/3) din ore în sarcina parochului, er 2/3 în cea a cooperativil, — fiă numai o școlă ori și mai multe. —

4) Exortele să se țină schimbiș: unul una, altul alta, decă-s amândoi ocupați la aceeași școlă; decă însă sunt mai multe școle, atunci ține fiă-care exorte la școlă sa.

5) Decă se plătesce din partea comunei ore, care remunerațiă pentru împărțirea învățământului de religiune și ținerea exortelor, atunci să se împărțescă orele între paroch și cooperativil astfel, că jumătate din remunerațiă să fiă a celui de pe urmă.

6) Decă cooperativil e bolnav, atunci parochul să fiă obligat a-i da celui dintâiu 1/2 din veniturile dela serviciul altarului și pentru îngropăciuni, pe timpul cât nu pôte părăsi patul.

7) Palimariul (ponomariul, paraclesiarchul) să stea în serviciul ambilor preoți — se înțelege, că în celea bisericesci — și deore-ce bisericile ar trebui să stea deschise — vara — atât înainte de amădă-dii, cât și după amădă-dii, erăa dimineta, și după amădă cel puțin dela 2 până 'n sără, ca fiă-care să pôtă intra ori-și-când, ca să se rōge, stând palimariul tot-hojma de pază lângă dēnesele, ar trebui să li-se dea și lor o plată mai corēspondtore.

8) Preoții iști tineri, nou chirotoniți, ce petrec prin sate un an, doi, ori, și mai mult — fără loc și ocupare — să fiă obligați, acolo unde se află, să fie predici regulat de 2—3 ori, ori, decă voesc ei, și mai de multe-ori pe săptămână, între 6 și 7 sēra. După predică să aibă ei ori în numele lor palimariul drept, de a umbla cu talgerul și a face colectă printre cei de față. Fiă-care dă cât îi trage inima: dela un crucer în sus... Bani să fiă ai predicatorilor ca rēșplată pentru munca lor, dără să capete și palimarii ceva, ca să nu

mērgă nemângăeați și nemulțămii acasă. Predicatorii ori întrebunțeză banii în interesul lor propriu, ori au drept, să înființeze fundațiuni în numele lor și al soțiilor lor, ori și al neamurilor spre spriginirea școlarilor sērmanii, ori a internatelor române din Cernăuț și a „Școlii române“ din Suceavă.

9) Casele cooperativilor să se facă pe cât se pôte de aprōpe de biserică, cari cu timpul vor trebui să fiă de-asemena numai și numai de pētră. Parochienii mai bucuroși ar contribui odată pentru tot-deuna pentru zidirea de case parochiale, decă să se lase șicanați în fiă-care an și zălogiți din cauza banilor de cvartir. Parochienii zălogiți!... pōte tocmai atunci, când nu posed nici un crucer în casă!...

10) „Candela“, fōia bisericescă-literară, ce sunt parochii și cooperativil îndatoriți a-o ține, să se plătescă din banii, ce se adună cu discosu în biserică.

11) La congresul bisericesc viitor, care se va ocupa cu exercitarea autonomiei bisericii ortodoxe-catolice bucovinene și regularea afacerilor bisericesci conform cu spiritalul timpului*) să se admită ca membri și câte doi delegați din partea celor două stări: a cooperativil și cantorilor, ca în chipul acesta să aibă și ei reprezentanți la locul competent.

12) Când merge parochul ori cooperativil la comunicarea unui bolnav, trupul Domnului să-l aibă într'o cutiuță, seu nastroapă corēspondtore, atērnată de grumazul lor, cu baere potrivite, eră palimariul să aibă a merge înaintea lor, cu capul gol, cu un fēnăraș (felinarăș) cu lumina aprinsă într'ensul până la locul destinat. Palimariul să mērgă dimpreună, mai întâiu ca preotul să fiă scutit de ori-și-ce primejdia, ce ar proveni dintr'o parte ori-alta, er al doilea: acasta o cere și caracterul solemn al funcțiunii, ce are a se împlini.

Ospetărescu.

Literatură.

Anunț literar. După ce întâia edițiune din lucrarea D-lui Axentie Severu „Rēspons la cartea nēgră“ e împărțită în toate părțile, se face cunoscut, că o a doua edițiune numai așa se va scōte, decă se vor cere cel puțin 1000 esemplare. Cei ce doresc a avē acasta lucrare a bētrănului nostru luptător, să binevoescă decă a se însina prin câte-o corēspondență, și îndată ce se va fi aflat numărul rececut de Români doritori de-a avē lucrarea de valōre istorică a bētrănului nostru luptător pe mēsa lor, o vor primi franco cu 70 cr. seu 2 lei romānesci volumul. Credem, că decă publicul ar îmbrățișa acasta lucrare, D-l autor se va decida a publica îndată și *Memoriile sale*, atât de mult dorite de toți! Cei ce au primit volume din 1-a edițiune sunt rugați a 4-ōră a trimite autorului prețul, eventual cartea.

O carte de mare preț pentru economii mari și mică este *Manualul de agricultură rațională* (Agrologia), scris de d-l *Dr. George Maior*, profesor de agricultură în Bucuresci. Toți căți au avut în mână acasta prețioasă carte s'au esprimat și se esprimă cu cea mai mare laudă asupra ei. E o carte fōrte mare, cuprindēnd 524 pagine format mare cu 217 figurii bine reușite. În esemēnare cu mărimea și cu mulțimea figurilor, cartea este cât se pôte de efină, numai 2 fl. 50 cr. esemplurul, așa că nici în literatura celor mai înaintat pōră nu pōți găsi astfel de cărți cu un preț mai efină ca acasta. Fiă care instituțiune culturală română, fiă-care comună de-ale noastre, dēr mai ales seminariile teologice, institutele preparandiale, reuniunile învățătorești, cum și toți căți doresc a purta o economiă, mai sistematică au neapērată trebuință de acasta carte, singură în felul său la Români. De vēndare la „Tipografia A. Mureșianu“ în Brașov.

*) Vești: Mișcarea bisericescă a Românilor din Bucovina de prof. Dr. I. G. Sbireu, Cernăuț, 1896.

Celor ce o comandă prin postă li-se recomandă a trimite pentru porto 25 cr. pentru a li-se trimite cartea *recomandată*, ca nu cumva să se piardă.

„Parapleul Sântului Petru“ este titlul unei novele prelucrată în traducere, după Coloman Mikszáth, de *Ion Nișu Pop*, Cartea e tipărită pe hârtia fină, avēnd un format plăcut de 168 pag. Prețul e 60 cr. până la 1 Maiu, de aci încolo va fi 70 cr., la librării 80 cr. De vēndare la administrațiunea diarului „Dreptatea“ în Timișōra (în al căreia foileton a fost publicată acasta novelă), precum și la d-l *I. Nicolescu*, colaborator la „Dreptatea“.

Despre prietenia și amicitia.

„Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi puterea creșce
Și dușmanul nu sporesce“.

I.

Prietenia este o legătură frățescă, este o unire înaltă a două seu mai multe suflete, care s'au făcut neapērate unele pentru altele, și care au aflat taina a se înțelege și a se ajuta. Prieteșugul cel adevērat vine din cer și trage erăși cătră cer; de aceea numai omenii virtuōși pot să fiă prieteni adevērați.

Sânta Scriptură a aședat prieteșugul între cele mai nobile fapte ale omului. Prietenia dēr este o deseversită învoire asupra lucrurilor Dumneșeesci și omenești, însoțită de bunăvoință și dragoste.

Cea mai alasă și mai temeinică decă toate societățile este aceea a omenilor virtuōși, cari sunt uniți prin conformitatea faptelor, din care se nasce ființa prieteniei; numai virtutea o face a se nasce și a trăi, fără virtute nu este de loc prietenia.

Cel mai mare bine în societatea omenească este: a se preferi prietenia mai mult decă toate celelalte bunuri ale vieții, căci nu este nimic mai potrivit cu natura și mai primitiv de toate împrejurările norocite seu nenorocite, decă însă-și prietenia; căci precum acasta face onōre fericirii și îi creșce plăcerea, asemena ea împuținează și greutatea nenorocirii.

Care ar fi fructul fericitelor noastre reușiri, decă n'am avē pe un altul potrivit nouē însi-ne, ca să se împărțescă cu noi din bucuriă?

Nenorocirele erăși ar fi fōrte anevoie a-le suferi fără un prieten, care ar simți necasurile noastre încă și mai mult decă noi însi-ne.

Ce este mai dulce, decă a avē pe cine-va credincios și sigur, căruia i-am pôte spune toate, ca și cum am vorbi cu noi însi-ne?

După slăbiciunea lucrurilor omenești, este tot-deuna înțelept a ne lega cu omenii, pe cari i-am iubi și cari ne-ar iubi, căci de vom ridica din înclinările vieții bunăvoința și prietenia, totă dulcēța este alungată dintr'ensa.

Nimic nu se pôte asemēna prietenului credincios. Aurl și argintul întru nimic nu se vor socoti înaintea lui. Cei ce se tem de bunul Dumneșeu, vor afla asemena prieteni.

La alegerea prietenilor să nu lăsăm nimic întâmplării. Să nu ne grăbim a iubi, și să nu iubim omenii nedemni de iubire; er omenii demni de iubire sunt numai aceia, cari sunt virtuōși. Acesta este un fel de lucru rar, ca toate lucrurile alese și deosebite. Nimic nu este mai anevoi de a găsi, decă ceea ce unesc în sine toate deseversirile sale; er cei mai mulți omenii nu cunosc în viață alt bine, decă ceea ce este

câştig, și așa își aleg pe aceia, dela cari speră mai mult folos. Așa dăr ei nu cunosc în viața lor acea înaltă prietenie, care este așa de conformă cu natura și așa de atrăgătoare de sine și pentru sine.

Prietenia cea credincioasă și iubită este cea mai curată desfătare a sufletului. Ce fericire este a găsi prietenii, în sinul cărora ți-ai pute depune secretele cu toată siguranța, a căror conversație ți-ar ușura chinurile, a căror veselie ți-ar risipi uritul, a căror înțelepciune te-ar lumina și a căror prezență ți-ar face numai bucuria!

Trebue, dăr pe cât este cu putință, a alege de prietenii omenii cu suflet curat, căci vițurile răsufală afară și de suflarea lor otrăvită se infectează tot ce se apropie de dânsule.

Înteleptul va avea pentru prietenul său aceleași simțeminte, ce le are și pentru sine însuși, va lucra pentru folosul prietenului ca și pentru al său; se va intrista și se va bucura împreună cu dânsul, întocmai ca și cum aceea bucurie sau acele necasuri ar fi ale sale.

Lasă să trecă vreme, până ce vei alege un prieten, dăr după ce ți-l-ai aflat, deschideți lui tot sufletul; vorbește cu dânsul, ca și cum ai vorbi cu tine însuși; ăr cele ce se numesc secrete, să le păstrăm pentru prietenii, însă numai atunci, decă ne putem basa pe ei. Sunt omenii, cari spun la oricine, care le vine în casă, ceea ce trebue să spună numai prietenilor și pentru cari totă urechia este bună, ca să-și descarcă inima, ăr alții din contră, nu se încred nicăi celor mai de-aprope prietenii, ci îngropă în sine secretul lor. Acestea sunt două scăderi, de cari trebue să ne ferim, căci a se încrede cine-va la totă lumea, și a nu se încrede nimănu, sunt două viciuri egale; dăr într-o parte este mai multă curățenie și onore, ăr în cealaltă mai mult siguranță proprie.

Nimic din cele ce se numesc lucruri folositoare, precum: onore, bogăția, desfătări, și tot ce sêmănă cu acestea, nu trebue a ni-le prețui mai mult, decă prietenia. Dăr ărăși, omul onest nu va face pentru prietenul său nici-odată nimic contrar interesului public, jurământului și conștiinței sale, și decă prietenii noștri ar pretinde să dobândescă dela noi asemenea lucruri, acesta nu ar mai fi prietenia, ci o rea cugetare.

La orice grad de fericire ar înălța norocul pe un om mai pe sus de ceilalți muritori, tot-deuna îi lipsește ceva. El are toate celelalte bunuri, dăr nu are cel mai principal dintre toate; un prieten, care să-i spună adevărul, să-i deschidă ochii, ce i-a orbit lingușirea omenilor, cari îl încungiură ca să-l înșele.

Norocul dăr prietenii, ăr nenorocirea îi dovedește; acela îi poftesce la credință, ăr acesta li-o face lege. Păzesc credința prietenului, când este sêrac și nenorocit; înrîtă-te și compătimesce cu el, ca să te poți bucura de dânsul, când va fi norocit, căci omul cu suflet bun rar se întâmplă să fiă tot-deuna în nenorocire.

Este adevărat, că mai cu sêmă în nenorociri cunoscem pe adevărații noștri prietenii, căci ori-ce facem atunci pentru noi, este pornit dintr-o inimă stabilă și credincioasă. Cultivând cine-va un prieten, căruia îi ride norocul, poți trece mai mult de un curtezan interesat, decă de un om, care iubesc în adevăr. Strămoșii noștri au respectat mai mult și au pestrat mai bine numele acestor omenii, cari nu și-au părăsit prietenii lor în nenorociri. Să ne silim

să avem prietenii credincioși și ne-fătarnici, ca să trăim sub umbra sprijinirilor, și așa vom ave bucuria în norociri, și o bună pază în contra nenorocirilor. Să ne facem prietenii bunii, ori-cât ne-ar costa, căci nu vor fi nici-odată prea scumpi, decă vor fi credincioși și adevărați; însă spre a pute găsi astfel de prietenii, trebue să avem și noi cele bune calități, ce le dorim în alții. În tot-deuna trebue să ne stimăm amicii; stima cătră amic este soțul cel mai nedespărțit al adevăratei amicitii; nimic nu este mai natural, decă să stimăm pe amicii, pe care îi iubim.

Marele filosof Socrate dice: „Ore „să nu prețuim noi pe un amic credincios mai pe sus decă ori-ce parte a avuției? Un amic adevărat „ne vine în ajutor ori unde avem „lipsă; el n' se alătură cu povăța și „cu fapta. În norocire ne înmulțesce bucuria, în nenorociri ne ridică“.

Isus Sirac dice: „De ai amic „în fericire, să-l ai și pe el, și să nu „te încreși curând lui. Pentru-că „este amic până la o vreme, și nu va „rămâne în ziua necasului tău; și „este amic și soț de masă, și nu va „rămâne lângă tine în ziua necasului tău. Amicul credincios este „acoperământ tare, și cel-ce l' a aflat „pe el, a aflat o comoră. Cu amicul „fidel nimica nu se poate asemăna și „nu se poate măsura bunătatea lui. „Amicul fidel este medicina vieții, „și cei-ce se tem de Domnul îl vor „afla pe el. Nu părăsi pe amicul cel „vechiu, că cel nou nu este asemenea lui“. (6—17).

„Când omul este în bine, inimicii lui se înrîtă, ăr când este „în rău și amicul se despărte“. (12, 11). Să nu luăm de prietenii pe acei omenii voioși, cari vin ca să ne imitate în totul numai din interes, fără sentiment de prietenie.

Marele Socrate își zidea odată o casă mică; de-odată vine un om din public și îi dice: „Ce este asta? „o așa de mică casă pentru un om „atât de mare? Atunci Socrate îi răspunde: „Dee bunul Dumnezeu, „ca atât, cât este, să o pot umple „de adevărații prietenii“.

Prof. Dr. Elefterescu.

CAVALERII.

Despre *cavalerii* și *cavalerism* auzim vorbindu-se în toate zilele, dăr mai puțin sunt cari își dau sêmă de însemnătatea acestor vorbe mari. De aci și vine, că de multe-ori dăm numirea de „cavaler“ unor omenii, cari merită să fiă numiți ori-cum, numai cavalerii nu.

Fiind-că în foiletonul nostru de astăzi încă vine înainte numele unui cavaler, ținem să arătăm în scurt cum erau pe vremile acelea cavalerii, dela cari astăzi a rămas aproape numai numele, ăr nu și însușirile.

Cavalerii s'au format pe timpul lui Henric I, ducele Saxoniei (919—936), constituind o castă deosebită, numită *casta cavalerilor*. Această castă s'a dezvoltat treptat tot mai tare, ăr culmea și-a ajuns-o prin veacul al 12 și al 13-lea pe timpul luptelor religioase (al cruciatelor).

Cavalerii erau un fel de militari, cari până la etatea de 7 ani își primiau creșterea în casa părintească, ăr după aceea intrau în câte-o familie a unui cavaler cunoscut, unde învățau a se purta elegant. Mai târziu se înființară chiar și școle anumite pentru creșterea cavalerilor.

La creșterea lor se avea în vedere mai ales dezvoltarea frumoasă și armonică a corpului prin *călărit*,

înotat, gimnastică, vânat, aruncarea cu săgeța, duelarea, jocul de șac, versificarea și conversația cu damele. Se pune deosebit pond pe creșterea *morală și religioasă* a lor.

La etatea de 14 ani, după ce 7 ani a servit în casa unui cavaler ca *pasagiu*, tinerul crescut astfel era declarat *armator*, pregătindu-se anume pentru serviciul militar și fiind dator a urma pe stăpânul său în tot locul, în pace și în război. Declarația de armator se făcea cu mare solemnitate și *în biserică*, va să dică se privia de un act cu caracter religios.

La vârsta de 21 ani, armatorul se declara *cavaler*, având să depună următorul jurământ:

„Voi vorbi tot-deuna adevărul; voi ține la dreptate; voi lua sub scutul meu religionea, pe servitorii ei și lucrurile sfinte; voi ajuta pe cei slabi și apăsați; voi apăra văduvele și fetele; voi cultiva nevinovăția; voi apăra onorea damelor nobile și mă voi lupta contra vrășmașilor creștinismului“.

Eată datorințele și însușirile unui adevărat cavaler!

E mare greșelă a crede decă, că cavalerismul constă numai într-o îmbrăcăminte la modă, într'un mod de vorbire prefăcut, adese-ori chiar ridicul etc. Cavaler poate fi numai un bărbat bine crescut, cult, moral, cu caracter tare și gata a se jertfi pentru legea sa.

MULTE ȘI DE TOATE.

O mărturisire.

Pe când Narvaez, ducele de Valencia, zăcea pe patul morții, se afla lângă el arhiepiscopul de Granada, care-l îndemna să se pocăiească.

— Gândește-te și la dușmanii d-tale. Țertă-i pe dânsii pentru ca și d-ta să găsesci iertare în cer! dice prelatul.

— N'am dușmani, răspunde muribunzul.

— Dăr, Excelență, când cine-va a ocupat un post ca al d-tale, ca general-comandant.

— Îți spun că n'am dușmani...

— Mă rog, Excelență...

Narvaez își perdă răbdarea și adunându-și ultimele forțe își ridică capul și strigă:

— N'am dușmani, îți spun, căci am ordonat ca toți să fiă împușcați!

*

Furnicile.

Învățătul naturalist sir John Lubboch, a ținut nu de mult o conferință la institutul lucrătorilor din Londra, despre furnici. Țta rezultatul observațiilor și descoperirile ce le-a făcut asupra morăvurilor acestor insecte: Furnicile au dorințe, pasiuni și chiar capricii. Un furnicar are adesea mai mulți locuitori, decă Londra sau Peking; el nu este o reunire de ființe independente, nici o asociație de căt-va timp, ca a paserilor călătore, ci e un stat organizat, unde fiă-care lucră pentru binele tuturor.

Multe observații a constatat, casuri de dragoste între furnici. Cât despre conferențiar, el n'a văcut nici-odată, în numărösele sale observații, măcar o certă între furnicile aceluiași furnicar; însă pentru ori-ce furnică străină ele sunt vrășmașe neîmpăcate. Furnicile dovedesc o inteligență aproape omenescă. Căci chiar într'un furnicar foarte populat, ele se recunosc, ca făcând parte din același grup, pe când se luptă și izgonec pe ori-care, chiar de specia lor, decă nu face parte din furnicari.

Un învățat elvețian, Huber, a băgat de sêmă, că furnicile din același grup, chiar decă sunt despărțite căt-va timp, decă se întănesc din nou se recunosc îndată și se mângăia una pe alta, cu antenele

lor. Vrând să se încredințeze despre acesta, sir John Lubboch, a făcut o experiență asupra acestui fapt. Astfel, a luat un furnicar și la desfăcut în două, ținând ambele părți despărțite în timp de cinci-spre-dece luni. După acest interval, a luat o furnică dintr'un furnicar și după ce a însemnat-o cu o pată de vâpsea, i-a dat drumul în cealalt furnicar, unde după scurt timp, ea fu recunoscută de vechile sale prietene, cari se mai grăbiră să-i ștergă și pata de vâpsea de pe spate. Sir John, mai bagă în furnicar și pe o altă furnică tot așa de mare și de aceeași specie, însemnată ca și cealaltă, dăr dintr'un alt furnicar; îndată furnicile de gazdă tăbăriră pe ea și începură să o chinescă până ce victima își găsi o gauriță pe unde să se furișeze. Această experiență repetată de mai multe-ori, a dat același rezultat, de unde se deduce, că furnicile chiar după un an își recunosc prietenii, ceea ce nu se întâmplă de obicei între omenii.

După alte fapte ale lor, s'a constatat, că furnicile au simțul auzului, vădului, chiar o vorbire anumită și că sunt ființe inteligente având conștiință de faptele lor.

Când a viețuit Zoroastru?

Despre timpul când a viețuit Zoroastru ori Zarathustra, fundatorul religiunii Persilor, puține a știut isoria până acum Jackson însă profesor la universitatea din Columbia americană, pe baza cercetărilor mai nouă a aflat, că marele fundator a trăit în timpul dela finele secolului al VII-lea până pe la mijlocul secolului al VI-lea înainte de Christos.

Istoricii arabi și persiani mărturisesc, că și-a început predicarea învățăturilor sale cu 285 de ani înainte de cucerirea Persiei de cătră Alexandru cel Mare. După calculul lui Jackson, Zoroastru s'a născut la anul 630 înainte de Christos, și fiind-că a trăit 77 de ani, a murit pe la anul 553, așa dăr pe timpul când s'a născut Buddha.

Locul născerii profetului este Media occidentală, dăr aici nu și-a putut câștiga aderenți pentru învățăturile sale. Numai după ce s'a dus în Bahla și și-a câștigat patronajul regelui Vishtaspa, au început să curgă credincioșii, și înă atăt de mulți încât în scurt timp totă țera a primit religiunea lui.

Calendarul săptămânei.

MAIÜ. are 31 zile. FLORAR.

Zilele	Călend. Inl. v.	Călend. Gregor.
Dum.	4 3 S. m. Pelagia	16 M. Ioan Nep-
Luni	5 S. m. Irina	17 Pascale
Mărți	6 Sf. și drep. Iov.	18 Venanțiu
Mer.	7 S. m. Acație	19 Petr. Celestin
Joi	8 S. ap. Ev. Ioan	20 M. Bernardin
Vin.	9 S. prof. Isaia	21 Felix
Sâm.	10 S. ap. Sim. Zilat	22 Iulia

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 14 Maiü st. n. 1897.

Măsura său greutatea	Calitatea.	Valuta austr.	
		fl.	cr.
1 H. L.	Grâu cel mai frumos	6	—
"	Grâu mijlociu . .	5	70
"	Grâu mai slab . .	5	40
"	Grâu mestecat . .	3	50
"	Săcară frumösă . .	3	70
"	Săcară mijlocie . .	3	40
"	Orz frumos	3	50
"	Orz mijlociu	3	30
"	Ovăș frumos	2	40
"	Ovăș mijlociu	2	20
"	Cucuruz	3	20
"	Mălaiu	3	80
"	Mazăre	5	60
"	Linte	10	50
"	Fasole	5	80
"	Sēmăntă de in . . .	7	50
"	Sēmăntă de cânepă .	5	60
"	Cartofi	—	75
"	Măzărliche	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	45
"	Carne de porc . . .	—	49
"	Carne de berbec . .	—	—
100 kil.	Său de vită prospăt	21	—
"	Său de vită topit	32	—

Bursa de mărfuri din Budapesta. din 12 Maiu n. 1897.

Table with columns for 'Săminte', 'Calitatea per Hect.', 'Prețul per 100 obilgr.', and 'Cursul'. Lists various goods like Grâu Bănățeneș, Orz, and Săcară.

Cursul losurilor private din 12 Maiu 1897

Table of exchange rates for various locations including Basilica, Credit, Clary 40 fl. m. c., and others.

Bursa de București din 12 Maiu n. 1897.

Table of stock exchange values in Bucharest, including items like Rentă română perpetuă 1876 and Banca Rom. ult. div. fr. 12.81.

SCOMPTURI:

Table of accounting entries for various banks like Banca naț. a Rom., Avansuri pe efecte, and Londra.

Târgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 10 Maiu de 27318 capete, la 11 Maiu au ntrat 179 capete și au eșit 371 capete rămânând la 12 Mai un număr de 27126 capete.

Cursul la bursa din Viena.

Table of exchange rates from Vienna, including Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, and others.

Publicațiune.

Direcțiunea institutului de credit și de economii „ALBINA,” a fixat cu începere de la 1 Iulie a. c. etalonul intereselor la depunerii cu abdicere, la Filiala sa din Brașov, cu 4% la an, ceea-ce în sensul §. 131 al statutelor să aduce prin acesta la cunoștința celor interesați.

Din 1 Iulie a. c. încolo, decî se vor primi depunerii noue numai pe lângă 4% dobândă; cu aceea-și dî, interesele de 4 1/2% dela depunerile vechi, se vor reduce la 4%.

„ALBINA”

institut de credit și de economii FILIALA BRAȘOV. 1272,2—3

Photoplasticum

lângă promenada de jos. Duminecă în 16 Maiu: Paris. Lunî, în 17 Maiu: Tinuturile dela Rin. Ciuj. Centră. Marți, în 18 Maiu: München cu lacu regesc și Oberamergau. Mercuri în 19 Maiu: Castelurile splendide ale Regelui Ludwig II din Bavaria. Joi, în 20 Maiu: Italia. Vineri, în 21 Maiu: Elveția. Sâmbătă, în 22 Maiu: Partea a 2-a din Elveția. Duminecă, în 23 Maiu: Egyptu și Palestina.

Deschis în fie-care dî după prînd dela 6 până la 10 ore sêra.

Entre 20 cr.

De cercetare numărôsê se rîgă Franz Herb. 1776.1—3

Stofe veritabile din Brünn,

pentru Sesonul de Primăvară și Vară. Un Coupon de 3.10 metri lungime, complet pentru o garnitură de haine bărbătesci (roc, pantaloni și giletă) costă numai

- fl. 4.80 stofă bună
fl. 6 — „ mai bună
fl. 7.75 „ fină
fl. 9. — „ mai fină
fl. 10.50 „ foarte fină

Un coupon pentru haine de salon fl. 10.— Stofe de pardiseuri, loden pentru turisti, Kammgarn fin și alte postavuri, trimite cu prețurile fabricii depoul renumitei fabricii de postav

Siegel—Imhof în Brünn.

— Mostre gratis și franco. — — Garantăză liferatia toamai ca mostra. —

A comanda Stofe direct dela sus numită firmă este foarte avantajos în tôte privințe; asortiment mare, prețuri fixe și ieftine, executare promptă și a comandelor mici etc. etc. 1184, 12—45

Table of exchange rates for various currencies and goods, including Bonuri rurale croate-slavone, Imprum. ung. cu premii, and Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Maiu 1897.

Table of market prices in Brașov, including Banenote rom. Cump., Argint rom. ân. Cump., and Napoleon-d'ori. C mp.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Malor.

Basilium L. Popovici, MARE DEPOSIT DE MOBILE

Brașov, Strada Vămii Nr. 21.

Subscrisul are onôrea a aduce la cunoștința On. public, că fostul

Primul deposit de mobile

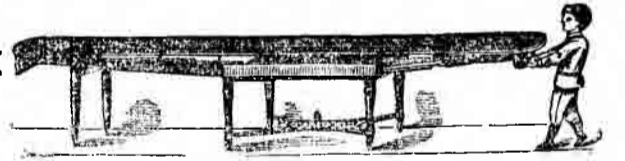
al Consorțiului de măsurî din Brașov

U am luat asupra-mî pe propria mea socotelă, și l am provêdut cu diferite mobile moderne și tapetate, și anume: mobile de salon, garniturî pentru odăi de mîncare și durjmit, divanuri, scaune, șifoniere mese tablouri, oglinđi, precum și un asortiment de stofe de mobile, grădel pentru matrațe și articole necesare pentru decorațiî.

Primeșe asupra-mî și lucrări la clădiri portale, aranjamenturi de prāvălii, și tapițerie de mobile, decorațiî de salône și odăi, care le eșecutez cu gust, prompt și ieftin. La cerere servesc și cu devise de cheltuieli.

De recomandat sunt mesele mele patent

după cum se pot vedê din figura alăturată.

Principiul meu este a executa comandele prompt, solid și real pe lângă prețuri ieftine.

Rugând On. public a mē onora cu comande, mē subscriu cu distinsă stimă:

Basilium L. Popovici, măsur de zidiri și mobile.

1222 1—30

INTEMEIATĂ la 1887.

„VICTORIA”

INTEMEIATĂ la 1887.

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACTII.

Sediul: A R A D, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Capital de actii: fl. 300,000. Fond de rezervă: fl. 100,000.

Depunerî: fl. 1.000,000. Circulațiã anuală: fl. 15.000,000.

Primeșce depunerî spre fructifica-re după care solvesce 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvesce institu-tul separat.

După starea casei, depunerî până la fl 1000 se restitu-esc îndată la presentarea libelului fără abdicere.

Depunerî se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Cea mai nouă scire de Mode din Viena.

Marele magazin „AU PRIX FIXE“ este asortat pentru **SESONUL de VARĂ pro 1897** cu cele mai frumoase **NOUTAȚI** în stofe de lână, mătase, confecțiuni, stofe de spălat etc., cu prețuri enorm de ieftine, că putem recomanda On. Dame în interesul lor propriu să-și procure:

COLECȚIA de MOSTRE

compusă bogată și mare care se trimite fără spese și franco. — Colecțiunea conține un colosal asortiment de mostre de mărfuri de bumbac, Pânzării, mese complete, Broderii elvețiene etc. dela cel mai simplu, până la cel mai fin Genre.

Din marele nostru deposit recomandăm cu deosebire următoarele serii:

Stofe deschise pentru rochițe de confirmăție, lână curată, lățime dublă 75 cr. și . . . . . 38 cr.	Pepita nouate , 120 cm. lățime . . . . . 95 cr.	Mătăsărie - Royal , noutate modernă elegantă metru . . . . . 95 cr.	Zephir linó , ceva bun pentru strapaț metru 48 cr. și . . . . . 26 cr.
Stofe de modă pentru rochi lățime dublă metru . . . . . 32 cr.	Kammgarn-Monopol 120 cm. lat in toate colorile moderne metru fl. 1.20	Piqué franț. , desenuri moderne nu ese la spălat metru . . . . . 29 cr.	Atlas-Satin franțuzesc cele mai nouă desenuri metru 58 cr. și
Damage de modă , lățime dublă, stofa cu două colori pentru rochi 40 cr.	Etamine Exclusiv 120 cm. lățime in colorile moderne metru . fl. 1.50	Stofe de spălat Ajour , albe și crème, metru 50, 48 și 35 cr.	Batist brodé noutate ravisantă, metru 65 cr. și . . . . . 50 cr.
Stofe de modă scoțiane , lățime dublă, lână curată metru 68 cr.	Loden veritabil tiroles 120 cm. lățime, garantat nepenerabil metru 1.30	Levantine colore veritabilă , desenuri cele mai nouă, metru 28 cr. și 24 cr.	Etamine Zephire englezesc , alb, écu și colorat, metru 55 cr. și
Stofe de modă pentru primăvară , 120 cm. lățime, nuanțe deschise și închise metru . . . . . 70 cr.	Stofe negre de modă lățime dublă, fabricate distinse metru 68 cr., 85 cr., fl. 1.10, 1.25, 1.60, 2.-, 42 cr. 2.75, 3.50	Cosmanoser l-a Levantins , garantată calitate veritabilă de spălat met. 32 cr.	Ecrú Lino de modă , sadea și fasonat, metru 55 cr. și . . . . . 45 cr.
Foule Diagonal 120 cm. lățime, stofe practice de strapaț metru 75 cr.			Voile de laine franțuzesc , metru 65 cr. și . . . . . 58 cr.

Vindem numai fabricate recunoscute de bune și solide.

La cerere trimitem gratis și franco Jurnale de modă ilustrate.

Grand Magazin „Au Prix fixe“
BRÜDER HIRSCH nur WIEN I., Graben 15.

De vëndare

o casă în Brașov, Curmătură sub Nr. 17, bine situată, care constă din 3 odăi, 1 culină, 2 șopuri, 2 pivnițe, curte și grădină să vînde din mână liberă.

Informațiuni se pot lua dela proprietarul casei, Bodor Lénes, în prăvălia d-lui Săbădeanu, strada Porții Nr. 10. 1-3

Curs de dans.

Subscrisa își ia prin această libertatea, de-a anunța pe p. t. părinți, că are de cuget a deschide din 17 Maiu — 17 Iunie un curs de dans pentru copiii dela 6-12 ani, care s'ar pute continua în Septemvre a. c.

Informațiuni în locuința subscrisei în tîă-care și dela 2-4 ore p. m. Strada castelului 47 etagiul I.

1775,2-2. Maria Tontsch.

Orî și ce piele a feței devine și rămîne frumoasă prin întrebuițarea de **Specialități Ideal-Toilette** a lui **Karl Roth**,

PUDRA de crin, suliman roșu fluid, crême de aur, Sapunuri de Glycerin, masline și benzoe, cele mai fine parfumuri etc.

Renunimatele **massage aparate** a le lui **Roth**, pentru infrumșetarea feței fl. 6.50. — **Massage aparate**, pentru îngrijirea sănătății și apărarea contra șoldinei, reumatism, cor-pulență și massage taliei damelor fl. 4.—

Prospecte și broșuri „Îngrijirea pielii“ (die Hautpflege) gratis și franco dela **KARL ROTH** Wien, Kärntnerstrasse 14.
DEPOU în Brașov la **KÁSZONYI LAJOS** friser de bărbați și dame.

Stofe veritabile de Brünn.

Un coupon 3.10 mtr. lung, suficient pentru 1 garnitură de haine bărbătesci costă numai	fl. 3.10 stofă bună fl. 4.10 „ „ fl. 4.80 „ „ fl. 6.— mai bună fl. 7.75 fină fl. 9.— mai fină fl. 10.50 foarte fină	Lână curată.
Un coupon haine de salon fl. 10. — Stofe pentru Pardesiuri, Loden, Peruvienne, Doskings, Stofe pentru haine de amplexi de stat și căi ferate, Kammgarn fin, Cheviots etc. trimite cu prețurile fabricii, recunoscut ca solid și real.		
Depositul fabricii de postav KIESEL-AMHOF în BRÜNN . Mostre gratis și franco. — Liferare după mostre.		
P. T. publice se face atent că cumpărând direct dela fabrică are mai mare avantaj în ca dela alții. Firma KIESEL-AMHOF în BRÜNN trimite stofele cu prețurile fabricii fără adaos s'eu rabatul mare ce-l scotesc croitorii.		

Zacherlin

are efect miraculos! Nu există alt mijloc de a prăpădi orî și ce insecte, de aceea îl laudă milioane de cumpărători; și e foarte cautat. Semnele sunt: 1) Sticla sigilată. 2) Numele: „Zacherlin.“

Se afla de vëndare în Brașov: La Domnii I. L. et A. Hesshaimer, Karl Irk, Julius Müller, Carol Schuster farmacist Teutsch et Tartler, N. Grădinar, Eduard Kugler farm., Julius Hornung farmacist, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farmacist, Victor Roth farmacist, Heinrich Wagner, Karl Harth, Rudolf Stingl, Ioan Dușoiu et Fiu, Fritz Geisberger, Fritz Czekely, Lazar & Verzar. — În Făgăraș: La Domnii: Iohann P. Hermann, R. G. Romoțianu, I. Iarosch, Heinrich Schul. Alexander Nehrer. — În Cohalm: La Domnii: Ernst Wolff, Eduard Victor Melas și unde sunt afisate placate.

A N U N C I U R I

(inserțiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administrațiunii. în cazul pu-

blicării unui anunțiu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicare se face mai de multe ori.

Administr. „Gazeta Trans.“